

[Per Hækkerup.]

blemer er gennemgået på en tilsvarende grundig måde, som den offentlige sektors er, og for kapitalmarkedets vedkommende er der endda tale om en meget sporadisk gennemgang. Det kan hænge sammen med, at da udvalget blev nedsat, iværksatte man samtidig arbejdet i kapitalmarkedetsrådets, og det ville måske være naturligt at pege på, at det var en opgave for kapitalmarkedetsrådets at foretage en sådan vurdering.

Vi har efter en meget nøje gennemgang af PP II-redegørelsen overvejet, hvad vi mener der fra socialdemokratiets side skal drages af konklusioner i tilslutning til denne redegørelse.

Jeg skal ikke gennemgå alle de konklusioner, vi er nået frem til, men jeg vil gerne nævne nogle af dem, og jeg vil understrege, at de fleste af disse konklusioner simpelt hen er de forudsætninger, som vi fra socialdemokratiets side stiller for at gå ind i en samlet fastlæggelse af den politik, der skal føres i den kommende tid og i de kommende år.

For det første er vi enige i den betragtning, at det er nødvendigt i løbet af nogle få år at få tilvejebragt balance i Danmarks indre og ydre økonomi, dvs. i forhold til inflationsproblemet og i forhold til betalingsbalancen. Vi mener, at det allerede i løbet af 1974 bliver nødvendigt at træffe beslutninger, der sigter herpå, men vi tror ikke på, at det er muligt at gennemføre en politik, som klarer disse problemer i løbet af perioden frem til 1977. Det ville blive alt for voldsom en hestekur for det danske samfund, som jeg ikke tror det hverken erhvervsmæssigt eller politisk ville være hensigtsmæssigt at gennemføre. Jeg tror, vi må regne med lidt flere år, men vi er indstillet på, at det skal ske i løbet af en forholdsvis kort årrække.

For det andet vil jeg sige, at vi er enige i PP II-redegørelsens påpegnings af, at det i forbindelse med en ændret fordeling af kapital og arbejdskraft vil være nødvendigt også at se på bolig- og byggesektoren. Vi mener, der bør tilstræbes en roligere byggerytme og samtidig en nedsættelse af boligbyggeriets omfang i forhold til det, det har været i de 2 foregående år. Det omfang, som boligbyggeriet efter den politik, den tidligere regering tilrettelagde med hensyn til den direkte regulering af boligbyggeriets omfang, skulle

have, svarer nogenlunde til PP II-redegørelsens opstilling af, hvad der kunne være nødvendigt at gennemføre.

Vi er enige i og godkender, at det er nødvendigt at føre en stram udgiftspolitik, en stram udgiftspolitik for staten, for amter og for kommuner, sådan som det allerede blev indledt af den tidligere regering. Vi mener i den forbindelse videre, at det er nødvendigt at få iværksat et udvidet samarbejde mellem disse organer. Deri er vi enige med redegørelsen, deri er vi enige med regeringen. Det er påbegyndt, men det bør videreføres, og det bør især have form af et budgetsamarbejde, selv om vi samtidig vil pege på, at der må være en vis, som det hedder, overordnet sektorstyring. Det vil sige, at man på forskellige områder, socialpolitikken, uddannelsespolitikken, sundhedsvæsenet, trafikpolitikken osv., har en central tilrettelægning, som bliver retningsgivende for kommunerne. Men jeg tror, jeg kan være enig i den gennemgang, økonomiministeren i sin redegørelse gav af dette problem, og jeg vil i hvert fald sætte en tyk streg under, at det nok til syvende og sidst bliver det budgetmæssige samarbejde og den budgetmæssige regulering, der bliver afgørende. Hvis en sektorregulering kommer til at stå uden en tilstrækkelig budgetmæssig dækning, får vi ikke det styr på udgifternes udvikling, som vi kan få, hvis den kombineres med et effektivt budgetmæssigt samarbejde.

For det femte finder vi, at der i samarbejde med personaleorganisationerne må skabes et smidigere ansættelsessystem inden for den offentlige sektor, således at det bliver muligt at flytte folk, hvis job bliver overflødig, fra én sektor til en anden, fra én institution eller fra ét ministerium til et andet i stedet for, som man nu er nødt til at gøre, hvis de nægter at lade sig flytte, at pensionere de pågældende.

Vi er for det sjette helt opmærksomme på det høje og stigende skattetryk. Det får vi lejlighed til at diskutere i nær fremtid her i tinget, og jeg skal derfor ikke komme nærmere ind på det ved denne lejlighed. Jeg har forstået, at vi i næste uge eller i hvert fald i den følgende uge får regeringens oplæg, og det vil være naturligt, at den egentlige drøftelse finder sted i forbindelse med dette oplæg. Jeg skal kun lægge til, at vi peger på den store betydning af, at det fremtidige